

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forhøjelse af Grundskylden og Ejendoms-skylden til Staten.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2443; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1083).

Sagen sattes til Forhandling.

M. K. Sørensen: Det foreliggende Forslag til Lov om Forhøjelse af de Afgifter, der svares til Staten i Form af Grundskyld og Ejendomsskyld, skal jo ses i Sammenhæng med Lovforslaget om Konvertering af Kreditforeningslaan. Det har vi jo under de foregaaende Sagers Behandling tydeligt faaet tilkendegivet, at uden Fremsættelse af Lovforslaget om Konvertering vilde det nu til Behandling værende Lovforslag ikke være blevet fremsat. Forbindelsen er jo lige til og meget naturlig. Ved Konverteringen kan Staten for sin Part komme ud i stor økonomisk Risiko, og naar Staten tager en saadan Risiko for at skaffe lavere Driftsudgifter for Ejendomsbesidderne ved en Nedsættelse af disse Driftsudgifter, som gerne skulde medføre en Lettelse for hele Erhvervslevet — og Forholdet er jo dette, at mange økonomisk velstillede Ejendomsbesiddere vil faa en ret stor Fordel af denne Indsats fra Staten —, saa forekommer det mig ikke alene ret og rimeligt, men ogsaa nødvendigt, at Staten under skyldig Hensyntagen til alle Sider sørger for at faa Del i den Fordel, Konverteringen medfører. Saa fremt Staten ikke ved Beskatning lægger forøget Afgift paa disse Ejendomme, vil de nuværende Ejere faa en stor Gevinst, og det er jo rigtigt, som allerede antydet, at en saadan Gevinst ved Ejerskifte vil blive omsat i Prioriteter. Og det er ikke det, vi trænger til, at faa flere Prioriteter i danske Ejendomme; de er saamænd behæftede haardt nok i Forvejen.

Den Forhøjelse, der her foreslaas, er fastsat med rimelig Hensyntagen til alle Sider. I § 1 foreslaas Grundskylden til Staten sat op fra 1 Kr. 50 Øre til 3 Kr. pr. 1 000 Kr. Ejendomsskyld, for Skovejendomme, som er under særskilt Vurdering, fra 1 Kr. 10 Øre til 1 Kr. 80 Øre; ligeledes forhøjes den Del af Ejendomsskylden, der svares til Staten, fra 1 Kr. 10 Øre til 1 Kr. 80 Øre. I § 2 bestemmes, at over for Landbruget sættes denne Forhøjelse dog ikke i Kraft, før Landbruget i Henhold til Lov Nr. 188

af 20. Maj i Aar naar en Forrentningsprocent paa 3,5.

Herom vil jeg gerne sige: Kunde man ikke fra alle Sider være enig om at fastslaa, at den Lempelse med Hensyn til Britagelse for at svare den forhøjede Afgift kun skal komme saadanne Landejendomme til gode, hvis Indehavere driver Landbrug som Hovederhverv, ikke Ejendomme med et saadant Jordtilliggende, at de har Karakter af Lystejendomme? Det Spørgsmaal ønsker jeg for mit Vedkommende taget op til Drøftelse i det Udvalg, der antagelig bliver nedsat til Behandling af Lovforslaget.

I § 4 findes en Bestemmelse om, at Husejerne ikke paa Grund af disse Forhøjelser af Grund- og Ejendomsskylden maa forhøje Huslejen, hvilket er en naturlig Bestemmelse.

§ 5 fastsætter, at de Beløb, som indkommer ved denne Lov, kan indtil 1. Januar 1937 anvendes til Hjelpeforanstaltninger i de sønderjydske Landsdele. Efter de mange Udtalelser, der fra forskellig Side er fremsat her i Salen om Forholdene i Sønderjylland, maa jeg gaa ud fra, at denne Bestemmelse vil blive hilst med Glæde, det vil jo være ikke helt smaa Beløb, der bliver Tale om at stille til Raadighed til Hjelpeforanstaltninger i Sønderjylland, Hjelpeforanstaltninger, der selvfølgelig vil være i høj Grad velkomne i denne Landsdel.

Jeg haaber, vi alle her i Salen kan gaa med til dette Lovforslag. Paa mit Partis Vegne takker jeg den højtærede Finansminister for dets Fremsættelse og tilsiger mit Partis gode Vilje til at gennemføre Lovforslaget, som jeg hermed anbefaler til villig Behandling og Vedtagelse i dette høje Ting.

Pinholt: Jeg kan ikke nægte, at jeg finder det foreliggende Lovforslag noget ejendommeligt, naar det skal være et Led i Bestræbelserne for at gøre Landbruget rentabelt, og det skal det jo være. Man har søgt at gøre det mere tiltalende derved, at de Beløb, der indkommer ved Loven, skulde bruges til Indfrielse af de Løfter til Hjælp i Sønderjylland, som Regeringen har givet. Jeg tror ikke, dette vil vise sig at være noget særlig godt Trækplaster paa dette Sted. Den Hjælp, der skal til i Sønderjylland, vil man utvivlsomt være med til at skaffe Penge til, naar Tiden kommer og man ser, hvilket Omfang Hjælpen faar, men at sætte en saadan Bestemmelse ind paa dette Sted forekommer mig højst uheldigt.

Det ærede Medlem Hr. Fisker udtalte